כל התדיר *מחבירו קודם את חבירו:

*התמידין קודמין למוספין, *מוספי שבת קודמין למוספי ר"ח, מוספי ר"ח קודמין למוספי ר"ה שנאמר °מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה:

גמ' מנא לן? מנא לן? כדקאמר טעמא "מלבד עולת הבקר"! דילמא תמידין הן דקדמו למוספין משום דתדירי, מוספין למוספין מנ"ל? א"ר אילעא דאמר קרא °כאלה תעשו ליום שבעת ימים אלה כאלה, האי מיבעי ליה לגופיה! א"כ ניכתוב אלה תעשו ליום, אי כתב אלה תעשו ליום שבעת הימים ה"א אלה לשבעת הימים (אין מידי אחרינא לא) ליום כתיב, ואכתי אימא אלה ליום אבל שאר יומי לא ידענא כמה, אמר קרא "תעשו" שיהו כל העשיות שוות. *אביי אמר מגופה דקרא: אם כן לימא קרא מלבד עולת הבקר ותישתוק, "אשר לעולת התמיד" ל"ל? למימר דהך דתדירא א] תיקדום:

מתני' *כל המקודש מחבירו קודם את חבירו: *דם החטאת קודם לדם העולה מפני שהוא מרצה, איברי עולה קודמין לאימורי חטאת מפני שהוא כליל לאישים, ב] חטאת קודמת לאשם מפני שדמה ניתן ג] על ד' קרנות ועל היסוד, אשם קודם לתודה ואיל נזיר מפני שהוא קדשי קדשים, תודה ואיל נזיר קודמים לשלמים מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם, *השלמים קודמין לבכור מפני שהן טעונין מתן ד' ד] [וסמיכה] ונסכים ותנופות חזה ושוק, הבכור קודם למעשר מפני שקדושתו מרחם ונאכל לכהנים, המעשר קודם לעופות מפני שהוא זבח ויש בו ה] קודש קדשים: דמו ואימוריו, ו] העופות קודמין למנחות מפני שהן מיני דמים, מנחת חוטא קודם למנחת נדבה מפני ז] שהוא בא על חטא, ח] חטאת העוף קודמת לעולת העוף וכן בהקדישה:

גמ'

כל התדיר. שבא תדירה מר"ח וכן כולם: **מלבד עולת הבקר.** ט] העשויה כבר משמע אלמא תמידין קדמי למוספין: **גמ' משום דתדירי.** דתמיד בכל יום הילכך חשיב י] תדירתא דידיה: **כאלה תעשו וגו'.** בתר ההוא קרא ד"מלבד עולת הבקר תעשו את אלה" כתיב "כאלה תעשו" משמע כסדר שאמרתי לך כאלה של מעלה יא] (כמו) שהתדיר קודם כך סדר המוספין שאם יב] (יום שיש) ב' מוספין כגון בשבת שבתוך הרגל, יהא התדיר קודם: **לגופיה.** להשמיע מוסף לז' הימים דמקרא קמא יום ראשון הוא דנפקא לן: **אי כתב אלה כו'.** לשון קושיא הוא: **אלה לשבעת הימים.** אותן שבעה כבשים האמורין בענין יתחלקו לשבעת הימים: **אלה ליום.** ליום ראשון והדר כתיב ז' ימים יג] אשה ריח ניחוח לה' ולא ידענא כמה להכי איצטריך "כאלה" דעל כרחך מהשתא תוקים "תעשו ליום" אשאר יומי: **מגופיה דקרא.** "דמלבד עולת הבקר" שמעי' דמוספין תדירין יקדמו: **אשר לעולת התמיד ל"ל.** פשיטא דעולת הבקר עולת התמיד היא אלא תלה לך טעם הקדמתה בתדירות כדי שתלמוד לשאר תדירין שיקדימו, דמשום היא גופא ל"ל לפרושי טעמא: **מתני' כל המקודש מחבירו.** שיש בו לד ריבוי קדושה ממנו: **דם חטאת קודם לדם העולה.** אם שניהן שחוטין ועומדין ליזרק: **שהוא מרצה.** מכפר על חייבי כריתות הצריך ריצוי גדול: **איברי עולה קודמין.** בהקטרתן לאימורי חטאת אם נזרקו דמי שניהן: **מפני שהוא יד] (כולו) כליל.** ולד ריבוי קדושה הוא זה למזבח: **על ד' קרנות.** ואשם ב' מתנות שהן ד' ולא על הקרנות: **ועל היסוד.** שפיכת שירים ובאשם לא מצינו *שנאמרו: **מתן ארבע.** ב' מתנות שהן ד' ובכור אינו טו] אלא מתנה אחת ואינו טעון סמיכה ונסכים כדאמרינן במנחות בפ' שתי מדות (דף צ:) כל הקרבנות כו': **מפני שהוא מין זבח.** זביחת סכין ועוף במליקה וזבחים חביבי מפני שמצותן מרובה שכל הקרבנות באין מהן: **ויש בו קדשי קדשים.** לחלק גבוה ב' דברים דמו טז] (ואיבריו) ואימוריו מה שאין כן בחטאת העוף שאין למזבח אלא דמה וכיון דקדמה לחטאת העוף כל שכן לעולת העוף דהא חטאת העוף קודמת לעולת העוף כדקתני ואזיל: **שהן מיני דמים.** יז] כפרתן מרובה: יח] **שהוא בא על חטא.** והיינו קדושתו דמכפרת: **חטאת העוף קודמת לעולת העוף.** מקראי נפקא לן בגמרא: **וכן בהקדישה.** כשהוא יט] (מפרש) את קינו קורא שם לחטאת תחילה:

כל התדיר. שנאמר מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד. תימה דבפרק תמיד נשחט (פסחים דף נח:) אמרינן מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד שנאמר העולה עולה ראשונה ל"ל תיפוק לי מהכא וכי תימא דההוא לנדרים ונדבות והאי למוספין כ] "דמוספין קבוע להם זמן ונדרים ונדבות אפשר בכל יום ותדיר הא בפרק התכלת (מנחות דף מט.) מייתי בהדיא קרא דהעולה אמתני' דהתמידין אין מעכבין את המוספין דקאמר ה"ד אי דלית ליה כא] [ולקדם] והתניא מנין שלא יהא דבר כו' ועוד קשה טפי בסוף הגוזל קמא (ב"ק דף קיא.) דריש מדכתיב מלבד איל הכפורים מכלל דכסף ברישא ופריך אלא מעתה מלבד עולת הבוקר מכלל דמוספין ברישא והתניא מנין שלא יהא דבר כו' הוה ליה למיפרך ממתני' דהכא דאדרבה דריש מדכתיב מלבד עולת הבוקר מכלל דתמידין קודמין וליכא למימר נמי דאיצטריך קרא דהכא לציבור שאין להם תמידים ומוספין אלא כדי אחד מהם דמתני' לאו בכי האי גוונא איירי דומיא דסיפא דקתני דם חטאת קודם לדם כב] עולה וליכא למימר דחד למצוה וחד לעכב דעיכובא ליכא כג] כדאמר בפ' התכלת (מנחות דף מט.) וי"ל דהעולה עולה ראשונה להקדמת הקטרה דבהקטרה איירי וקרא דהכא להקדמת שחיטה דתעשו את אלה כד] בעשייה דדם [איירי] והשתא ניחא *דמייתי דרבא בפרק התכלת (שם) למימר דאפי' בהקטרה דלא תנן תמיד של שחר קודם א"נ משום דלשון שלא יהא דבר קודם משמע טפי עיכובא אתיא טפי מן משנה והשתא ניחא דלא מייתי בהגוזל קמא (ב"ק דף קיא.) ממתני' לאוכוחי על מלבד איל הכפורים דלא הוי כסף ברישא דלעולם כסף ברישא כיון דכתיב כסף קודם ואחר כך איל אבל הכא איירי בעשיית הדם וה"ק קרא מלבד עולת הבוקר שעשיתם כבר עבודת הדם תעשו את אלה אבל הקטרה דכתיב מקמי קרא דמלבד עולת הבוקר תהיה קודם התמיד דכולהו קראי דקמיה בהקטרה משתעי דהא כתיב בהו אשה ריח ולהכי איצטריך לאתויי מהעולה דאע"ג כה] דהקטרת דמוספין כתיבי מקמי עולת הבקר הקטרת תמיד קודמת לכן ה"נ הכא אע"ג דכסף כתיב מקמי מלבד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלבד עולת הבוקר בעבודת דם [נמי] איירי כדכתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה בדם היא ועוד אמאי לא גמרינן הקטרה ודם מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחביתין דמכל התדיר לא אתי דבכל יום איתנהו כתמיד וכן מוכח ביומא בפרק אמר להם הממונה (דף לד.) דקאמר איברים קודמין למנחה דתניא מנין שלא יהא דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חביתים איירי דאי במנחת נסכים תיפוק לי מדכתיב עולה ומנחה וקרא דהכא איצטריך ללמד על כל התדירין שקודמין מיהו אין מרויח כלל בזה יותר משאם נאמר דאיצטריך העולה לנדרים ונדבות ויש לתמוה אמאי לא נפקא לן דתמידים קודמין למוספין מדכתיב בתמיד בבקר ויוקדם דבר שנאמר בו בבוקר למוסף ל] שכתב בו ביום דמשמע בעילומו של יום כדדרשינן [התם] (נ"ז שם) ביום לאחר ואמרינן נמי (פסחים דף נח.) מוספין בשש ואז אינו בקר והיינו יכולין לדחוק ולומר דאי לאו קרא דהעולה הוינו מאחרין הקטרת תמיד עד אחר הקטרת כז] המוסף כדמשמע בהגוזל קמא (ב"ק ד' קיא.) מדכתיב מלבד ותעשה בבוקר הוה מוקמינא לעבודת הדם אבל עדיין קשה כיון דכתיב העולה לאפוקי מהאי סברא ל"ל קרא דמלבד לאשמועי' דתמידין קודמין למוספין לעבודת הדם תיפוק ליה מדכתיב בתמיד בבוקר ובמוספין ביום: **מנא לן** כדקתני טעמא. הכא ניחא שהטעם מפורש במשנה אבל בשמעתא קמייתא דמגילה (דף ב.) קשה דקאמר מנ"ל כדבעינן למימר קמן חכמים הקילו כו' ומה בכך אטו מש"ה לית ליה למיבעי מנ"ל מאחר שאותו הטעם אינו מפורש במשנה: **אשם** קודם לתודה ואיל נזיר מפני שהוא קדשי קדשים. הא דלא קאמר טעמא מפני שהוא מרצה משום דאיכא אשם נזיר ואשם מצורע דאין באין לכפר אלא להכשיר כדאמר בפ"ק דמנחות (ד' ד:) ומיהו גבי חטאת קאמר טעמא דמרצה אע"ג דאיכא נמי חטאת נזיר וחטאת מצורע דאין באין לכפר אלא להכשיר כדקאמר לעיל בפ"ק (דף ט:) הני עולות נינהו כח] ויש לומר דלא סגי ליה בטעמא דמרצה משום דתודה ואיל נזיר מקודשין דטעונין לחם כדאמר בגמ': **מעשר** קודם לעופות מפני שהוא מין זבח. ויש בו קדשי קדשים דמו ואימוריו מה שאין כן בחטאת העוף שאין למזבח אלא דמה כט] וכיון דקדמה לחטאת העוף כל שכן לעולת העוף דהא חטאת העוף קודמת לעולת העוף כדקתני ואזיל כך פירש בקונטרס והאי טעמא ניחא בדם אבל אימורי מעשר דקדמי לעולת העוף מאי טעמא דאטו מילתא קאמר דקודמים כדמוכח בגמרא ושמא באימורין סגי בטעמא דמין זבח:

דם

מסורת הש"ס

הוריות יב:

[לקמן צ:]

[שם לא.]

[הוריות יב: ע"ש]

[הוריות שם]

[לעיל יא:]

במדבר כח פינחס

לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: יד וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: טו וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ס טז וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה: יז וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: יח בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: יט וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: כ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ: כא עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: כב וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: כג מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: כד כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה עַל עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: כה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: כו וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם

נ"ל שנאמרו בו יסוד נ"ק

גליון הש"ס

במשנה דם החטאת קודם לדם העולה. ע' לעיל דף ז ע"ב ובתוס' ד"ה רילה:

עין משפט נר מצוה

א א ב מיי' פ"ט מהל' תמידין ומוספין הל"ב:

ב ג מיי' שם הל"ב:

ג ד מיי' שם הל"ח:

ד ה מיי' שם הל"י:

ה ו מיי' שם הל"ז:

צ"ל ואיכא דמוספין כו' נ"ק

צ"ל דמייתי בפ' התכלת הא קרא דהעולה לומר כו' ה"נ משום דקיל דהמשקה שהוא מכבב סילקך שריך מברייתי' דלשון שלא יהא דבר קודם משמע טפי עיכובא מלישנא דמתניתין והשתא ניחא כו' נ"ק [וכן הוא בתוס' יומא דף לג ע"א ד"ה מעולה ועי"ש]

נושא

התד"ר קודם

נושא//מגמה

I - II מקורות דאמרין דהתדיר קודם בכל הקרבנות (ולא רק בתמיד ומוסף)

(מזקק) תיובה

קושיא

נושא

כל המקודש מחבירו קודם את חבירו

◆

שיטה מקובצת

א] דתדירא היא תיקדום: ב] חטאת קודמת לאשם כו' פ"ה ועל היסוד. שפיכת שירים ובאשם לא מצינו שנאמרו וקשה דהא לעיל פרק ב"ש מוכח בהדיא דאשם טעון שפיכת שירים ליסוד וכ"ת דלא נאמרו ר"ל לא נאמרו בהדיא מה בכך מ"מ איתנהו ביה מה לי אי אתיא מדרשה או דכתיבה ביה בהדיא הא לא קפיד אלא על מאי דיש בזה טפי מבזה לכך נראה דלא יהיב טעמא למילתיה א) אלא (מדמה) [דמה דמדמה] ניתן על הקרנות אבל על היסוד איתיה נמי באשם וא"ת א"כ אמאי אמר על היסוד כיון דאיתיה באשם י"ל דה"ק חטאת מקודשת מאשם מפני שדמה ניתן על הקרנות ת"ל היא טעון שפיכת שירים כמו אשם שלא תאמר כשם שחטאת קודם לאשם מפני שדמה ניתן על הקרנות כך נמי אשם מקודש מחטאת מפני שהוא טעון שפיכת שירים ליסוד לכך קאמר ועל היסוד שטעון שפיכת שירים על היסוד כמו אשם אבל אין לומר מפני שהוא מרצה כדלעיל גבי עולה מפני שאשם נמי מרצה כך נראה למורי ז"ל: ג] ניתן על ד' קרנות ועל היסוד: ד] ד' וסמיכה נסכים ותנופת חזה: ה] בו קדשי קדשים: ו] העופות. עי' תוס' מנחות דף סט ע"א: ז] מפני שהיא בא: ח] חטא חטאת בהמה קודם לעולת בהמה חטאת העוף: ט] הבקר עשויה כבר: י] חשיב תדירות דידיה: יא] מעלה שהתדיר ותיבת ששם ל"ש ונמחק: יב] שאם יש שם ב' מוספין: יג] ימים לחם אשה: יד] תיבת כולה נמחק: טו] אינו טעון אלא: טז] תיבת ואיבריו נמחק: יז] דמים ומיני דמים: יח] מה"ד שהוא בא: יט] כשהוא מפריש: כ] למוספין וצריכי דמוספין: כא] וליקדם והתניא: כב] לדם העולה וליכא: כג] ליכא כדאמרי' בפ': כד] בעשיית הדם כתיב והשתא ותיבות דדם איירי ל"ש: כה] דאע"ג דהקטרה דמוספין כתיבי מקמי מלבד עולת: כו] למוסף שכתוב בו: כז] הקטרת דמוסף כדמשמע: כח] נינהו אלא ע"כ שם חטאת מרצה ה"נ שם אשם מרצה וי"ל: כט] דמה וא"ת תינח חטאת העוף עולת העוף מאי איכא למימר דהיא כולה כליל וא"כ למה יקדים מעשר סמנה י"ל כיון כו':

רת"ר

א) נראה דצ"ל דלא יהיב טעמא למילתיה אלא מה דבחטאת דמה ניתן על הקרנות וכו'.